

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **Ing. M. Š. PhD.**, správcu konkurznej podstaty úpadcu A., a.s., so sídlom v S., zastúpeného JUDr. M.B., advokátom v T. proti odporcom **1/ G. J.**, nar. X., **2/ Ing. P. J.**, nar. X., **3/ P. K.**, nar. X., **4/ E. K.**, nar. X., **5/ J. K.**, nar. X., **6/ PaeDr. E. K.**, nar. X., **7/ M. K.**, nar. X., **8/ I. K.**, nar. X., **9/ L. M.**, nar. X., **10/ V. M.**, nar. X., **11/ JUDr. M. S.**, nar. X., **12/ JUDr. I. S.**, nar. X., **13/ Z. J.**, nar. X., bývajúcim v T., odporcovia 1/ - 10/ a 12/, 13/ zastúpení JUDr. M.S., advokátom v T., **o určenie neplatnosti zmlúv o prevode vlastníctva bytov**, vedenej na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 4 C 241/1999, o dovolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 20. septembra 2007, sp. zn. 8 Co 9/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie navrhovateľa **o d m i e t a .**

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcom 1/ - 10/ a 13/ náhradu trov dovolacieho konania v sume 6 705,- Sk k rukám JUDr. M.S., advokáta v T., do 3 dní.

Odporcom 11/ a 12/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Topoľčany rozsudkom zo 7. novembra 2006, č.k. 4 C 241/1999-226 zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal určenia neplatnosti zmlúv o prevode vlastníctva bytov uzavretých 28. augusta 1996 medzi A., a.s. S. ako predávajúcim a odporcami ako kupujúcimi. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcom 1/ - 10/ a odporkyňi 13/ náhradu trov konania v sume 12 275,60 Sk na účet JUDr. M.S., do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Odporcom 11/ a 12/ náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na vykonané dokazovanie, ustanovenie § 80 písm. c/ O.s.p. a ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka tým, že navrhovateľ nepreukázal naliehavý právny záujem na určení neplatnosti predmetných zmlúv, hoci je nesporné, že v čase keď

sporné zmluvy uzatvárala spoločnosť A., a.s. S. ako predávajúci, nebola vlastníkom nehnuteľností, ktoré boli predmetom zmlúv a teda uvedené zmluvy sú absolútne neplatné.

Krajský súd v Nitre na odvolanie navrhovateľa rozsudkom z 20. septembra 2007, sp. zn. 8 Co 9/2007 v spojení s uznesením z 15. februára 2008, sp. zn. 8 Co 9/2007 rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny v zmysle § 219 O.s.p. potvrdil. Navrhovateľa zaviazal zaplatiť odporcom 1/ - 10/ a 13/ náhradu trov odvolacieho konania v sume 13 294,- Sk, k rukám JUDr. M.S., do 3 dní. Odporcom 11/, 12/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Stotožnil sa so záverom súdu prvého stupňa, že navrhovateľ nemá na podanom návrhu naliehavý právny záujem, nakoľko v konaní vedenom na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 6C 247/1993 sa právoplatne vyriešila otázka vlastníctva – nevlastníctva k predmetu prevodu podľa predmetných zmlúv v neprospech navrhovateľa, resp. úpadcu, pre neplatnosť hospodárskej zmluvy, ktorou mal úpadca nadobudnúť majetok tvoriaci prevod na odporcov. Podľa názoru súdu pri nenadobudnutí vlastníctva k predmetu prevodu nemôže podaný návrh nič zmeniť na právnom postavení navrhovateľa – nevlastníka. Vyhovením návrhu by sa vytvorila situácia obnovenia zápisu jeho vlastníctva v katastri nehnuteľností, ktorá by bola v rozpore so skutočným vlastníckym stavom.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie navrhovateľ, ktorý navrhol rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietal, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil, nesprávne rozhodol a týmto konaním súdu mu bola odňatá možnosť konať v zmysle platného práva a zákona o konkurze a vyrovnaní. V dôvodoch dovolania podrobne rozoberal skutkový a právny stav veci, tak ako ho uvádzal v konaní pred súdmi. Bol toho názoru, že preukázal naliehavý právny záujem na určení neplatnosti predmetných zmlúv, nakoľko ako správca konkurznej podstaty bol zo zákona povinný spísať úpadcov majetok, pohľadávky aj záväzky.

Odporcovia navrhli dovolanie navrhovateľa podľa § 243b ods. 4 O.s.p. a § 218 ods. 1 O.s.p. ako neprípustné odmietnuť a zaviazat' ho ku náhrade trov dovolacieho konania v sume 8 268,- Sk. Dovolací dôvod podľa § 237 písm. f/ O.s.p. nepovažovali za daný. Pre prípad meritórneho prejednávania veci navrhli dovolanie podľa § 243b ods. 1 O.s.p. zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento

opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V danej veci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 a 3 O.s.p., pretože nejde o zmeňujúci, ale potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že je dovolanie proti nemu prípustné. Dovolanie nie je prípustné ani podľa ustanovenia § 238 ods. 2 O.s.p. z dôvodu, že odvolací súd vo veci doposiaľ nerozhodoval.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení odvolací súd nezistil.

So zreteľom na navrhovateľom tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zamerlal na otázku opodstatnenosti tvrdenia, že v prejednávanej veci mu súdom bola odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Predmetnému dôvodu dovolania sú vlastné tri pojmové znaky : 1/ odňatie možnosti konať pred súdom, 2/ to, že k odňatiu možnosti konať došlo v dôsledku postupu súdu, 3/ možnosť konať pred súdom sa odňala účastníkovi konania. Vzhľadom k tej skutočnosti, že zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatie možnosti konať pred súdom nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov.

O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O.s.p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. O taký prípad v prejednávanej veci nejde z dôvodu, že odvolací súd pri prejednávaní a rozhodovaní veci postupoval v súlade s právnymi predpismi a navrhovateľovi neznemožnil uplatniť procesné práva priznané mu právnym poriadkom na zabezpečenie jeho práv a oprávnených záujmov.

Odňatie možnosti pred súdom konať nemožno vidieť ani v právnych záveroch, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie. Ustanovenie § 237 písm. f/ O.s.p. dáva odňatie možnosti konať pred súdom do súvislosti výlučne s faktickou procesnou činnosťou súdu, a nie s právnym hodnotením veci, zaujatým v napadnutom rozhodnutí. Právne posúdenie veci súdom je realizáciou jeho rozhodovacej činnosti a nemôže zakladať dôvod

prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., pretože súd neporušuje žiadnu procesnú povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona, ani procesné právo účastníka.

Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. v prípade, ak je dovolanie prípustné, a nie dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia dovolateľa boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľom vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Vzhľadom na uvedené možno preto zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p., a iné vady konania v zmysle § 237 O.s.p. neboli dovolacím súdom zistené. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľa v súlade s § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešným odporcom 1/ - 13/ vzniklo právo na náhradu trov konania proti navrhovateľovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224

ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd úspešným odporcom 1/ - 10/ a 13/ priznal náhradu trov dovolacieho konania vo výške 6 705,- Sk, ktoré predstavujú trovy právneho zastúpenia v dovolacom konaní. Tieto trovy pozostávajú z jedného úkonu právnej služby (vyjadrenie k dovolaniu) vo výške 5 485,- Sk podľa § 11 ods. 1 v spojení s § 13 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. (zníženie o 20 %) a režijného paušálu vo výške 178,- Sk (§ 16 ods. 3 vyhlášky), zvýšené o daň z pridanej hodnoty vo výške 1 042,- Sk (§ 18 ods. 3 vyhlášky). Odporcom 11/, 12/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože si ich v dovolacom konaní neuplatnili.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. júla 2008

JUDr. Vladimír M a g u r a, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: